

Mao Tse-tung

Det internationella läget och befrielsekampen i Kina

Ur en intervju med kamrat Mao-Tse-Dun.

Bland sinologer är det välkänt att de Mao-texter som publicerats ”officiellt” i t ex *Valda verk* är reviderade/bearbetade. Icke officiella versioner av Mao-tal erhöles i stor mängd under kulturrevolutionen och en del av dessa översattes till engelska och andra språk.¹ Efter Maos död har också en hel del samlingar av icke-reviderade Mao-texter kommit ut i Kina.

Mao-specialisten Stuart R Schram har, bl a med användning av kinesiska ursprungskällor (tidskrifter m m), översatt till engelska och sammanställt en mängd texter i originalskick i samlingsverket *Revolutionary writings 1912-1949* (omfattar åtta volymer), vilket är en ovärderlig källa för alla som vill sätta sig in i vad Mao verkligen sade eller skrev när det begav sig, och jämföra med de officiella versionerna (när sådana finns).

Det är dock ovanligt att finna icke-reviderade svenska översättningar av Mao-texter, men det finns sådana vilket nedanstående är ett exempel på.

Det handlar om en intervju som Mao gav den 1 september 1939, dvs kort efter slutandet av Molotov-Ribbentrop-pakten. Intervjun publicerades gången (på kinesiska) i *Xinhua ribao*, 6 september 1939. Den versionen finns i engelsk översättning i Stuart Schrams samling Mao-texter, *Revolutionary writings 1912-1949* vol 7 (s. 170-176).

Den officiella (reviderade) versionen av intervjun ingår i Maos *Valda verk* bd 2 under rubriken [Intervju given till en korrespondent för Nya Kinas Dagblad rörande det nya internationella läget](#).

En del av denna Mao-intervju gavs ut i svensk översättning 1941 i boken *Komintern i kamp mot kriget*, Arbetarkulturs förlag 1941 (s.152-156). Det är den versionen som återges nedan.

Här har man utelämnat intervjuns inledande fråga om icke-angreppspakten mellan Sovjet och Nazityskland och Maos svar på denna (se *Valda verk*). Anledningen till detta är nog att 1941 ansåg inte Komintern att den frågan var särskilt aktuell i sammanhanget.

De avsnitt som nedan är **rödmarkerade** är sådana som strukits i den officiella versionen av intervjun (dvs i *Valda verk*).

Martin F 10/1 2016

Fråga: Vilka är perspektiven för det internationella läget?

Svar: Att döma av det internationella läget, kan man redan nu förutse den fortsatta utvecklingen av det andra imperialistiska kriget, vilket för länge sedan började under nya förhållanden. Dess säregenhet bestod däri, att det hade en ensidig karaktär — till följd av icke-inblandningspolitiken uppstod ett sådant läge, att den ena sidan angriper, medan den andra

¹ Se t ex Stuart Schrams samling [Politiska skrifter: Tal och brev 1956-71](#) och (på engelska) volymerna VI-IX av *Selected Works* som finns på webbplatsen marxists.org: [Mao Zedong](#).

förhåller sig avvaktande. Att döma av den nuvarande situationen kommer läget i Europa i fortsättningen oundvikligen att tillspetsas, det andra imperialistiska kriget kommer att antaga en alltmera allmän karaktär och inträda i sin andra etapp.

I Östern är läget visserligen annorlunda än i Europa, men också i Östern kommer en ny etapp att inträda. Det andra imperialistiska kriget i Europa är ett krig om kolonier, om de imperialistiska grupperingarnas herravälde. För att vilseleda folket och mobilisera den allmänna opinionen, kommer de båda krigförande parterna att förklara att var och en av dem för ett rättfärdigt krig. I verkligheten är detta emellertid från båda sidor ett bedrägeri, ty båda parterna fullföljer imperialistiska syftemål, båda kämpar för att slå under sig kolonier, halv-kolonier och inflytelsesfärer, båda för ett erövringskrig. Endast ett krig, som inte syftar till erövringar, endast ett befrielsekrig är ett rättfärdigt krig. Kommunistiska Partiet stödjer inget erövringskrig. Ett rättfärdigt krig däremot, ett krig, som inte syftar till erövringar, ett krig i den nationella befrielsens intresse, stödjer Kommunistiska Partiet och kommer det alltid att stödja, i ett sådant krig kommer det alltid att kämpa i främsta ledet.

De reaktionära socialdemokratiska ledarklickarna inom Andra Internationalen, vilka protegeras av Chamberlain och Daladier och låter sig köpas av dem, befinner sig i upplösnings-tillstånd. De går samma väg som de gick under det första imperialistiska kriget, d. v. s. de understödjer det nya imperialistiska kriget. Största delen av socialdemokratins medlemsmassor kommer emellertid att tillsammans med Kommunistiska Partiet kämpa mot kriget, mot reaktionen och mot varje slags imperialism. Chamberlain och Daladier går steg för steg allt längre på reaktionens väg. Det utnyttjar kriget till att fascistisera statsapparaten och militarisera sina länders hushållning. Kort sagt, de två största imperialistiska makterna driver allt starkare världen mot kriget. Faran för att hundratals miljoner människor med våld skall bringas om livet har ryckt i förgrunden. Under sådana omständigheter kommer otvivelaktigt en rörelse mot kriget att uppstå bland de breda folkmassorna. Om folken i Tyskland eller Italien, i England eller Frankrike, i Europa eller i någon annan världsdel inte vill bli till kanonmat åt imperialisterna, så måste de obetingat resa sig och med alla medel kämpa mot det imperialistiska kriget.

... [Här har man utelämnat ett längre avsnitt som finns i originaltexten och i *Valda verk*]

Fråga: Vilka perspektiv öppnar sig i detta läge för Kina?

Svar: För Kina finns det två perspektiv. Det första består i en beslutsam fortsättning av frihetskriget, i ett beslutsamt bestående av enheten och fullföljande av kursen att demokratisera landet. Det är perspektivet för en pånyttfödelse. Den andra är — kapitulation, splittring och reaktion. Detta perspektiv betyder landets undergång.

Emellertid växer Japans svårigheter under det nya internationella läget. Under de nuvarande förhållandena, då återtagets etapp redan avslutats och den strategiska jämviktens etapp närmar sig — den strategiska jämviktens etapp är emellertid samtidigt en etapp för förberedelse av motangreppet — då möjligheten av jämvikt vid fronterna ökar och möjligheten av jämvikt i de ockuperade områdena minskar, under dessa förhållanden måste vi vara fast beslutsamma att inte inlåta oss på någon kompromiss. Efter Wuschans fall genomför fienden i de ockuperade områdena, speciellt i Nordkina, en brett anlagd militär operation, vilken han inte bara fortfarande kommer att fullfölja, utan obetingat också att förstärka. Särskilt kommer fienden att förstärka sin huvudtaktik, den politiska offensiven — ”Kinas underkuvande genom kineserna själva”, och sin militär-ekonomiska aggression — ”att hålla kriget vid liv genom krig”.

Englands politik i Östern är en förräderiets politik på det kinesiska folkets bekostnad. Denna

politik ökar faran för att Kina skall tvingas till kapitulation och splittras. Mellan vårt lands statliga maktmedel och fiendens finnes en väldig skillnad. För att förbereda våra krafter för motangreppet, måste hela landet föra en enig, hårdnackad kamp. Frihetskriget ställer därför hela vårt land inför ytterst viktiga uppgifter, vilka ingalunda får underskattas.

Av detta är det klart att Kina inte får låta det nuvarande ögonblicket gå sig ur händerna; det får inte fatta några oriktiga beslut, utan måste inta en beslutsam, politiskt riktig hållning.

För det *första* måste man ta ställning för frihetskrigets beslutsamma fortsättande, för kamp mot allt kompromissande. Man måste energiskt ingripa mot alla öppna och maskerade förrädare. Vem som än försöker tvinga Kina till kapitulation — likgiltigt om det är Japan eller England — så måste Kina avböja kapitulationen. Kina får under inga omständigheter delta i ett "München i Östern".

För det *andra* måste man beslutsamt stärka enheten och bekämpa varje splittringsverksamhet, likgiltigt från vem den utgår — från Japan, England eller från de kinesiska kapitulanterna — så måste den korsas och omintetgöras. Det måste bli slut på alla stridigheter, som inverkar skadligt på frihetskriget.

För det *tredje* måste man beslutsamt fullfölja politiken att demokratisera landet. De reaktionära tendenserna måste bekämpas, oavsett på vilket område de än dyker upp: på det militära eller politiska området, på finansens eller hushållningens område, inom partilivet, på det kulturella arbetets område eller inom folkets massrörelse. Om den ena eller andra åtgärden inverkar ogynnsamt på frihetskriget, så måste den underkastas prövning och grundligt förbättras, så att frihetskrigets sak främjas i överensstämmelse med folkets intressen och strävanden i hela vårt land.

Endast om vi handlar så, kommer Kina att bättre kunna förbereda sina krafter för motangreppet.

Från och med i dag måste hela landet vara medvetet om att förberedelserna till motangrepp utgör frihetskrigets centrala uppgift.

Ögonblickets läge kräver att å ena sidan våra försvarslinjer vid fronterna upprätthålles och att partisaner i fiendens rygg effektivt stödes samt att å andra sidan politiska, militära och andra reformer genomföres och att starka militära krafter koncentreras för den tidpunkt, då det blir möjligt att ta dem i anspråk för det allmänna motangreppet och för att återvinna de förlorade områdena.

[Följande är struket i versionen i *Valda verk*:]

På utrikespolitikens område måste man genomföra den reella, fasta grundsatsen: vänskapliga relationer med alla som understödjer oss och fördömande av dem som hjälper fienden.

Vad Sovjetunionen beträffar, så måste vi befästa vänskapen med densamma i syfte att få till stånd enhet mellan de båda stora nationerna, att erhålla ett ännu starkare understöd och att ytterligare stärka frihetskrigets sak.

Våra tillförlitligaste vänner i de kapitalistiska länderna vilka stödjer oss, är de breda folkmassorna och inte deras regeringar. Detta får vi inte glömma. Kort sagt, vi måste sätta in alla våra krafter på att förverkliga grundsatsen: allt för kriget.

Om Kina i det nya internationella läget förmår att beslutsamt hålla sina positioner och om det för en riktig politik, så kommer det att nå sitt mål och tillkämpa sig slutgiltig seger.

Folket i hela vårt land måste beslutsamt fortsätta frihetskriget under parollen: ”Allt för understöd åt Tjang-Kai-Sjek, för nationalregeringens stödjande”, det måste kämpa mot kapitulationen, bevara och befästa enheten, bekämpa splittringen och beslutsamt fullfölja kampen för framåtskridande och mot tillbakagång, för mobilisering av alla krafter till motangreppets förberedelse.

Om Kina skall kunna segra vid motangreppet, det beror på vår hållning och vårt arbete i dag. Må alla våra patriotiska partier och grupper, må alla patrioter i vårt land allvarligt tänka över dessa betydelsefulla statliga frågor, göra klart för sig sitt ansvar och gå framåt på den breda och ljusa vägen till den kinesiska nationens befrielse.

Vår kamp är ett med den stora kampen för hela mänsklighetens befrielse. Genom att fortsätta vår kamp kommer vi utan tvivel att vinna oavhängighet och frihet för den kinesiska nationen.

(Ur en intervju med en korrespondent för tidningen ”Sin-Chua Sji-Bao” den 1 september 1939.)